

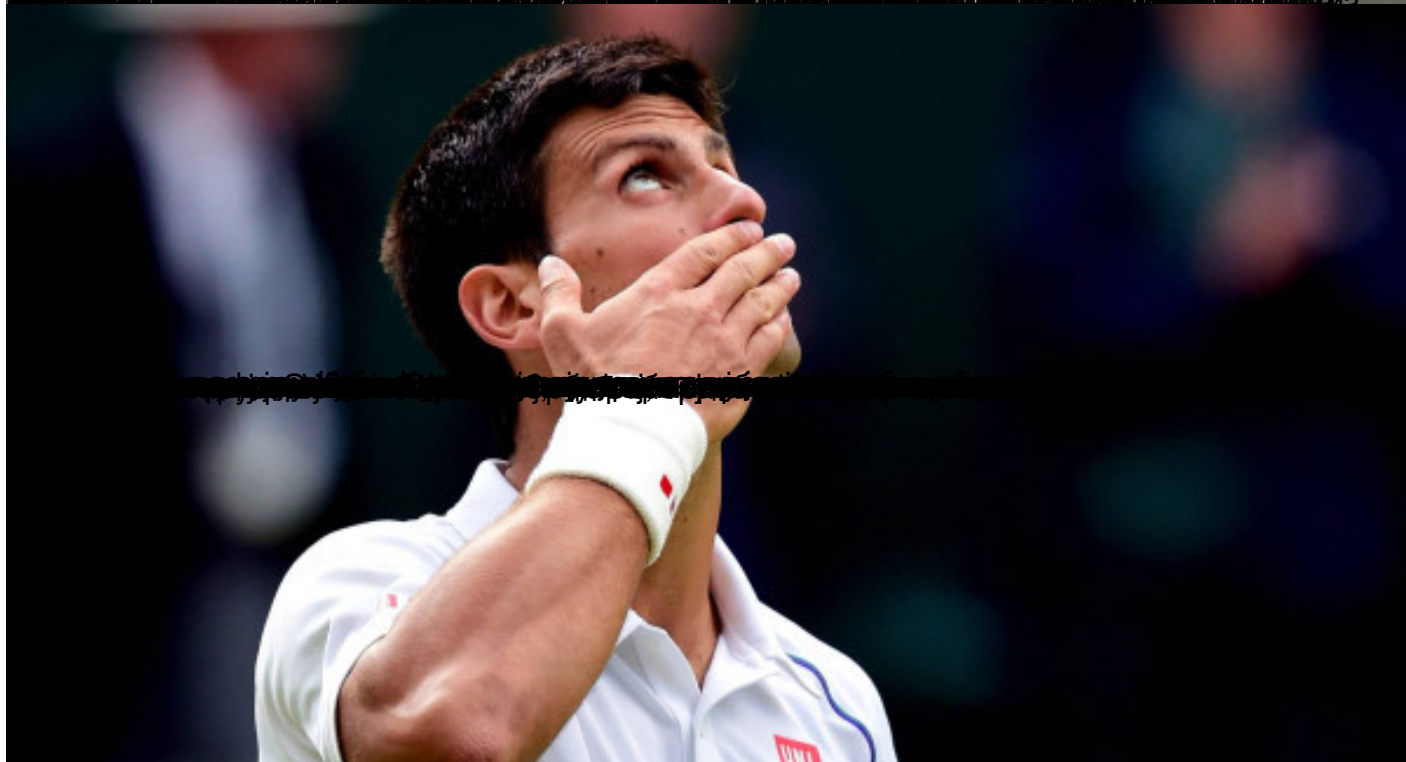
Среда 15. јул. Све време имам осећај да ми нешто у медијима фали. Додуше, мало је тога што не фали, али ово је нешто посебно. Нека посебна тишина. Наједном ми сину. Еурека! Финале тениског турнира у Вимблдону је тек завршено маестралном победом Новака Ђоковића, а о томе у данашњим новинама пише колико о Махмутаглуовој победи у дизању тегова у Бурси.

Коментари су трајали два дана, почев од огољено „спортског“ непосредно након финала Горчина Стојановића „познатог по фер-плеју“, па до коментара Дуција Симоновића који се шири друштвеним мрежама, а у коме се Ноле представља експонентом крупног наднационалног капитала, играчем лихварске интернационале..., и још само але фале. Оно чувено „свака част“, које се неким нештедимице упућује, у Нолетовом случају трајало је као мачки муж.

Мени се чини да читав овај феномен „Ноле“ заслужује да од црно-беле добије и своју колор верзију, макар и са огромним закашњењем од 2-3 дана, уз све поштовање према важнијим догађајима, какав је на пример сребренички тутањ, и наравно уз поштовање Горчиновог и Дуцијевог мишљења о Нолетовом успеху.

Ноле – једна (не)спортска прича

Пише: Александар Б. Ђикић
понедељак, 20 јул 2015 11:45

Ноле – једна (не)спортска прича

Пише: Александар Б. Ђикић
понедељак, 20 јул 2015 11:45

